

РЕШЕНИЕ

№ 26350

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4177** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. Х. И., търсец закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 18, против Решение № 101 Х /27.03.2026 г. на В. И. интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-8448/15.12.25 г. на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Иска се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят М. Х. И. – редовно призован, се явява лично и се представлява се от адв. Н. А. Г. , определен от САК с уведомително писмо изх. № 465/2026 г. и назначен от съда за процесуален представител на жалбоподателя до приключване на производството на всички съдебни инстанции. Адвокат Г. поддържа изцяло жалбата. Моли съдът при взимане на решение да обърнете внимание, че лицето е без гражданство от сирийски

кюрдски произход. Не го третират като човек. Той е пуснал жалбата, тъй като не му се дава възможност да се установи в Република България.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Аз съм без гражданство в С.. Аз съм кюрд и съм член на кюрдска партия. Сега с новото правителство има голяма опасност да унищожат кюрдите в моята област. Аз съм от [населено място]. Това е кюрдски град.

Ответникът В. И. - интервюиращ орган – редовно призван, не се явява представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално жалбоподателят е поискал закрила с молба с вх. № 4581/31.10.2024 г. на РПЦ - Х., подадена от М. Х. И., от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Х., гражданин на С., кюрд по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ, удостоверяващ неговата самоличност.

В Република България М. Х. И. е придружен от своята съпруга А. А. Ф., ЛНЧ [ЕГН] и малолетните си деца Р. А. М., ЛНЧ [ЕГН], Б. А. М., ЛНЧ [ЕГН] и Н. А. М., ЛНЧ [ЕГН]. С решение № 2986 от 09.04.2025 г. на А. А. Ф. и малолетните ѝ деца е отказано да се представи статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е връчено на молителката на 17.04.2025 г. Постановеният административен акт е обжалван пред АС-Х., който с Решение № 5635 от 04.06.2025г. по адм. дело № 1109/2025 г., е отхвърлил жалбата против решение № 2986 от 09.04.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС. Решението е обжалвано пред Върховен Административен Съд (ВАС). С Решение № 11543 от 17.11.2025 г. по адм. дело № 8191/2025 г. на ВАС, Решение № 5635/04.06.2025г. по адм. дело № 1109/2025 г. на АС-Хасково е оставено в сила.

Последващата молба на чуждия гражданин е депозирана в ДАБ при МС, с Р. № УП 35317 от 11.03.2026 година. На жалбоподателя е дадена информация както на български, така и на разбираем от него език, относно процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила.

С последваща молба М. Х. И. е отправил искане за повторна регистрация.

В своята последваща молба за закрила молителят твърди, че съществуват нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Животът в страната му по произход бил застрашен, тъй като той и съпругата му са мактуми- лица без гражданство. Към молбата е приложил - удостоверение за разпознаване, издадено от местната администрация в [населено място], обл. Х.. Като лице без, гражданство „мактум", лице от сирийски кюрдски произход той никога не е бил признат за гражданин на Сирийска арабска република. Поради това обстоятелство бил лишен от основни граждански права и ефективна държавна защита. При евентуално връщане в С.- имало вероятност да бъде изложен на реален риск от сериозни нарушения на основните му права, включително дискриминация, произволно задържане и невъзможност да получи правна защита. Като лице без гражданство не разполагал с държава която да му осигури ефективна защита, в условията на продължаващ въоръжен конфликт в С., липсата на гражданство и официална регистрация значително увеличавало риска от сериозна вреда. Молителят, заявява в молбата си, че със съпругата му и малолетните им деца живеят в [населено място], където се чувстват спокойни, децата им ходят на училище, адаптирали се бързо към учебния материал и вече имали грамоти за отлични резултати. Към настоящият момент нямало как да се върнат в С.. Синът му Й. имал вродено сърдечно заболяване, за което било необходимо адекватно лечение,

което нямало как да получи в С.. На следващо място твърди, че животът в страната му на произход е застрашен, тъй като ситуацията в страната му се е влошила значително, след свалянето на Б. А. от власт. Разбрал от близките си, че в момента в С., цивилните жители нямали никаква сигурност. Новата власт в С. в лицето на президента А. Щ. и правителството не могли да осигурят безопасността на мирните граждани. В страната присъствали ислямисти които извършвали отвлечения срещу откуп, както и убийства на цивилни граждани. В С. липсвали най елементарни условия на живот, като в много от населените места нямало вода и електричество. Поради възникналите нови обстоятелства след свалянето на Б. А. от власт, относно личното му положение и сигурността му Изпитвал опасения за живота си. Ноторно известно обстоятелство била влошената обстановка в страната му на, произход С., настъпила през последните месеци. Свалянето на президента Б. А. довело до хиляди жертви от страна на цивилното население. Несигурността и размириците продължавали и никои не можел да предвиди как ще се развият събитията напред в С.. Единственото сигурно нещо било, че от всеки конфликт най потърпевши и безпомощни били цивилното население. Поради обстановката в С., евентуалното му завръщане там било невъзможно.

Административният орган извършил анализ на всички твърдения в молбата за международна закрила.

По време на предходното производство, в интервю с Р. № УП 35317/05.02.2025г, М. Х. И. твърдял, че е напуснал С. нелегално за пръв път през 2015 г., за Германия. Установил се в [населено място]. Подал молба за закрила и получил разрешително което било валидно от 2016 г. до 2019г. След това не го подновил. Там се запознал и с настоящата си съпруга Я.. Двамата сключили брак през 2016 г., в [населено място], Германия. Казва, че синът му Р. е роден в Германия. През месец януари 2017 г., разбрали, че синът им има здравословен проблем със сърцето и лявото око. Било нужно да се направи операция. Започнали да го лекуват в Германия. Ходили няколко пъти на прегледи, но той бил много малък и нямало подобрение във състоянието му, въпреки лечението. Разбрали, че има добър лекар в Гърция и легално заминали със самолет за гръцката страна. Когато пристигнали в Гърция, били задържани на летището и депортирани в Т., където останали няколко дни докато бъдат върнати обратно в С.. Там се родили другите им две деца. Кандидата напуснал С. за втори път заедно със семейството си на 05.10.2024 г. и нелегално преминали в Т., където останали една седмица. На 14.10.2024 г. влязъл в Република България заедно със семейството си не по законоустановения ред и не през определените за целта места. След като преминали на българска територия след около два часа били задържани от властите.

От горе изложеното и по силата на чл. 34 на Регламент (ЕС) № 604/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета на 07.02.2025 г. е изискана информация от немските власти на какво основание молителят е пребивавал в Република Германия.

На 11.02.2025 немските власти са изпратили информация, че М. Х. И. е подала молба за закрила в страната на 07.07.2016 г. и е получил закрила - статут на бежанец, но статута му е отнет на 01.06.2021 г.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила с общата обстановка на несигурност в С.. В проведеното интервю кандидатът разказал, че е роден и живял в [населено място], обл. Х. и оттам е напуснал родината си. Родния му град се намирал под контрола на кюрдите, които все още управлявали района. Допълва, че е бил свидетел на водещите се военни действия между свободната армия, кюрдите, редовната армия и турските сили. Казва, че е взел решението да напусне С. заедно със семейството си заради бъдещето на децата си. Икономическото положение на страната му било много лошо. Нямало достатъчно работа. Казва, че единият му син е болен и заради войната не можел да го лекува. Условията в болниците били много лоши. Добавя, също, че

училищата не работели и нямало как да се образуват децата му. Жалбоподателят разказва, че не е задължен да отбива военната си служба, защото е лице без гражданство – мактум и обяснява, че не иска да се връща обратно в С. защото иска да излекува болния си син Р.. Добавя, че в С. нямало добри лекари. Споделя, че е нямал проблеми на религиозна основа. Казва, че като цяло всички кюрди не били добре приети от арабите, персийците и турците, в С.. Властите също не обичали кюрдите. Не им разрешавали да говорят на майчиния си език. Кандидата декларира, че не е бил арестуван, съден или осъждан. Заявява, че не е членувал в политически партии или организации. Молителят твърди, че когато е напуснал С. е искал да стигне заедно със семейството си до Германия, но били задържани тук. Споделя, че в България му харесва и поради тази причина иска да се установи в страната.

С направените изявления в своята последваща молба, според АО, жалбоподателят не доказал по категоричен начин, че за него има опасност за живота му, преследване по раса, религия или нечовешко отношение, в С..

Относно твърденията му за здравословното състояние на детето му Р., следвало да се има предвид, че жалбоподателят е заявил същото по време на производството му за международна закрила. Този факт не можело да бъде приет като настъпило ново обстоятелство относно последващата молба.

Заявеното от него, че той, съпругата му и малолетните им деца живеят в [населено място], където се чувстват спокойни, децата им ходят на училище, адаптирали се бързо към учебния материал и вече имали грамоти за отлични резултати не съдържа доказателства относно основанията за преразглеждане на молбата му.

Въз основа на изложеното по-горе се породили съмнения относно достоверността на заявените от жалбоподателя нови обстоятелства и всичко това водело до извода, че те са заявени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила.

Относно приложеният документ към последващата молба - удостоверение за разпознаване, издадено от местната администрация в [населено място], обл. Х. в превод и на български език и заявеното от него, че животът в страната му по произход бил застрашен, тъй като той и съпругата му са мактуми-лица без гражданство. Като лице без гражданство „мактум“, лице от сирийски кюрдски произход той никога не е бил признат за гражданин на Сирийска арабска република. Поради това обстоятелство бил лишен от основни граждански права и ефективна държавна защита. При евентуално връщане в С. имало вероятност да бъде изложен на реален риск от сериозни нарушения на основните му права, включително дискриминация, произволно задържане и невъзможност да получи правна защита. Като лице без гражданство не разполагал с държава която да му осигури ефективна защита. В условията на продължаващ въоръжен конфликт в С., липсата на гражданство и официална регистрация значително увеличавало риска от сериозна вреда.

В тази връзка трябвало да бъде взета предвид приложената по преписката МД-02- 123/26.03.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно С. и по точно-профил на лицата без гражданство в С., състояние на правата на мактумите и отношението на официалните сирийски власти и на различните действащи на територията на страната въоръжени групировки към мактумите, от което ставало ясно, че "Липсата на гражданство не е нов проблем за С. и дори преди настоящата криза в страната има лица без гражданство, поради пропуски в прилагането на закона за гражданството или лична загуба или лишаване от гражданство. Към края на 2015 г. В. комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) изчислил, че в С. има 160 000 лица без гражданство, като тази цифра не включва палестинците в страната (които са приблизително половин милион).

Няма точни данни колко кюрди без гражданство са живели в С. преди конфликта, но броят им се изчислява на между 160 000 и 300 000 души.

Наличието на кюрдско население без гражданство в С. датира от преброяването в Д. през 1962 г. Въпросното правителствено преброяване изисквало лицата, които в онзи момент живеят в северния район на Х., да се регистрират и да предоставят документални доказателства, че живеят в района от 20-те години на миналия век.

В резултат на това преброяване кюрдите, които тогава са живеели в тази област, били разделени на три групи:

1/ Лица, които успяват да изпълнят изискванията за регистрация и остават граждани, т.е. запазват сирийското си гражданство;

2/ Лица-които са се опитали да се регистрират, но не са изпълнили изискванията за регистрация и поради това са загубили гражданството си. Тези хора са обозначени като кюрди А. (А. К.) и получават разрешение за пребиваване на чужденци;

3/ Лица, които никога не са се опитвали да се регистрират и са премахнати от сирийската регистрационна система. Тази група е известна като кюрди-мактуми (М. К.).

Указ 49/2011 не включва мактумите, но те не могат да кандидатстват за гражданство. Молбите за гражданство на хиляди мактуми въз основа на този указ все още се обработват и няма докладван случай, в който мактум да е получил гражданство директно по този начин. Понастоящем единственият явен начин даден мактум (maktoom) да получи гражданство е да бъде регистриран като ажаниб (ajanib) и след това да кандидатства за натурализация съгласно Указ 49/2011, което изисква услугите на адвокат. Кюрдската информационна агенция R. съобщава през декември 2020 г. за мактуми, на които се е налагало да заплатят от 500 до 2 000 щатски долара на своите адвокати, за да получат карта за самоличност (лична карта) и гражданство. Указ 49/2011 не предвижда никаква форма на обезщетение или компенсация за лицата, лишени от сирийско гражданство в контекста на преброяването в Х. от 1962 г. Към юли 2021 г. повече от 46 000 мактуми живеят в С., отбелязва организацията „Сирийци за истина и справедливост“ (Syrians for T. and J., STJ) с препратка до вътрешен източник в дирекцията по граждански въпроси на Х.. Представителството на Автономната администрация на С. и Източна С. (А.) в региона на К. в И. обаче заявява в интервю от януари 2022 г., че броят на мактумите, живеещи в Североизточна С., е около 20 000 души.

Приемането на Указ 49 през 2011 г. дава възможност на хиляди кюрди без гражданство да придобият сирийска националност и според данни на ВКБООН, до средата на 2013 г. около 104 000 лица без гражданство са придобили гражданство. Настоящият конфликт обаче затруднява процеса на кандидатстване за гражданство и следователно затруднява картографирането на въздействието на този указ върху броя на кюрдите без гражданство в С.. Освен това липсват ясни данни относно това колко кюрди без гражданство са избягали в други страни поради настоящия конфликт.

Децата, които не разполагат със сирийско гражданство, също могат да посещават държавни училища безплатно, въпреки изискването за получаване на разрешение от Министерството на образованието. Макар че палестинците и другите лица без гражданство, включително кюрдите без гражданство, обикновено могат да изпращат децата си в училища и университети, кюрдите без гражданство нямат право да получат диплома, документираща техните академични постижения.

Преди март 2011 г. в С. живеят около 517 000 кюрди без гражданство, разделени на две категории: ajanib (ажаниб, „чужденци“) и maktimeen (мактуми, „скрити“, които не са включени в регистрите). Кюрдите без гражданство, поради липсата на националност и

документи за самоличност, са изправени пред множество ограничения, като ограничен достъп до образование, здравеопазване, препитание, свобода на движение, собственост, участие в съдебната и политическа система, регистрация на бизнес, бракове и попечителство на деца. През април 2011 г. властите издават Указ № 49, който дава възможност на кюрдите без гражданство да кандидатстват за получаване на сирийско гражданство, вследствие на това по-голямата част от ажанибите и ридобивагсирийско гражданство ужгдрути Ш. 20 000 остават без такова.

След десетилетия на дискриминация при управлението на партията Б., новото преходно правителство на С., оглавявано от А. ал Ш., предприема важни стъпки за разрешаване на въпроса с липсата на гражданство.

Масово предоставяне на гражданство (януари 2026 г.): Президентът Ал Ш. издава Указ № 13 от 2026 г., който официално анулира "всички изключителни мерки, произтичащи от спорното преброяване в провинция Х. през 1962 г. У. изрично разпорежда предоставяне на гражданство на всички лица от кюрдски произход, включително тези, регистрирани като „чужденци" (ajaniḅ) и нерегистрираните „мактуми" (maktumeen).

Пълноправна интеграция: Министерството на вътрешните работи поставя краен срок (5 февруари 2026 г.) за завършване на процедурите по документиране, като целта е мактумите да получат пълно равенство в правата и задълженията с останалите сирийски граждани.

Културно признаване: Новите власти официално признават кюрдите за „неразделна част от нацията" и гарантират техните културни и езикови права.

В районите под техен контрол (Североизточна С.) Сирийските демократични сили и свързаната с тях Автономна администрация (D.) винаги са се отнасяли към мактумите като към местни граждани.

Фактическо гражданство: Преди официалните промени в Д., Сирийските демократични сили издават свои собствени документи за самоличност на мактумите, позволявайки им достъп до образование, здравеопазване и работа в рамките на автономните структури.

Споразумение с Д. (януари 2026 г.): С последното споразумение за интеграция между Сирийските демократични сили и централното правителство, документите и статутът, дадени от Сирийските демократични сили на тези лица, се интегрират в националната система на С..

"Х. Т. ал Ш." (HTS): Като водеща сила в новото управление, HTS (преименувана и действаща чрез цивилно правителство) заема прагматична позиция. Въпреки миналото си на радикална групировка, в момента тя подкрепя указа за гражданството като част от усилията за национално обединение и за получаване на международна легитимност.

От справката става ясно, че въпреки, че не са официално признати като граждани, лицата без гражданство не са напълно лишени от достъп до основни права и услуги, особено в рамките на местните административни структури. Децата, които не разполагат със сирийско гражданство, също могат да посещават държавни училища безплатно, въпреки изискването за получаване на разрешение от Министерството на образованието. Като водеща сила в новото управление, HTS (преименувана и действаща чрез цивилно правителство) заема прагматична позиция. Въпреки миналото си на радикална групировка, в момента тя подкрепя указа за гражданството като част от усилията за национално обединение и за получаване на международна легитимност. Преходно правителство, сформирано от "Х. Т. ал Ш." и други милиции, заявява ангажимент да стабилизира нацията и да изготви нова конституция в рамките на три

години. На 29 януари 2025г. А. ал Ш., известен още като А. М. ал Г., е назначен за преходен президент и очертава планове за насърчаване на помирието и приобщаването, същевременно подчертавайки важността на запазването на националното единство. В края на януари 2025 г. преходната администрация анулира конституцията на С. от 2012 г. и разпуска парламента, военните и службите за сигурност на предишното правителство. А. ал Ш. обявява серия от мерки, сред които създаването на временен законодателен съвет, обща амнистия за войниците от сирийската армия, премахване на наборната военна служба и начало на процес на реинтеграция за бивши правителствени и военни служители, включително високопоставени служители. На 13 март 2025 г. временният сирийски президент А. ал Ш. подписва конституционна декларация, очертаваща петгодишен преходен период. На 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата. Според други съобщения, засегнатите сирийци на летищата и граничните пунктове засега ще бъдат възпрепятствани да продължат пътуването си и ще бъдат помолени да се явят незабавно пред съответните органи, за да се изясни правният им статус. За първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол и около 600 000 барела петрол са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. ВКБООН подкрепя 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от граничния контролно-пропускателен пункт "Д." и на автогарите "С." и "С." след контролно-пропускателните пунктове "Б. ал Х." и "Ал Салама" до различни дестинации, включително Х., Х., И., А. и Провинция Д. (Р. Д.). ВКБООН и Световната продоволствена програма раздават готови за консумация хранителни кошници и високоенергийни бисквити на 755 завърнали се лица на транзитните автогари в И. и А.. Към края на май 2025 г. провинция Х. е картографирана от Института за изследване на в ой НаТЗ"(TS W)' и от ТТР като намираща се почти изцяло под контрола на Сирийските демократични сили въпреки това, в северозападната част на провинцията, има граничещ с Т. район, който Сирийската национална армия (SNA), официално попадаща, заедно с други въоръжени фракции, под контрола на Министерството на отбраната, изглежда контролира и където се намират няколко турски военни псста. През март 2025 г. преходното правителство и групировките на SNA доминират в по-голямата част от С. С., докато SDF контролира региони от североизточната част на страната. За периода между март и май 2025 г. Университетът в У. (UCDP) отчита 12 смъртни случая на цивилни лица в провинция Х.. Според оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), към 12 юни 2025 г. на територията на провинция Х. пребивават 352 763 вътрешно разселени лица и

1795 души, които са се завърнали в провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. насам. ВКБООН допълнително изчислява, че, считано от началото на 2024 г., към 15 май 2025 г. общо 7 093 завърнали се от чужбина лица живеят в провинция Х.. По-голямата част от тях (5 160 души) са се завърнали в окръг Х., а в К. са се завърнали 1 520 души. От 8 декември 2024 г. насам 5 206 души са се завърнали в провинция Х. от чужбина. В районите на изток от река Е. в Североизточна С. ситуацията по отношение на свободата на движение остава до голяма степен непроменена. Т. бомбардировки обаче са преустановени, което води до забележим спад на опасенията сред цивилното население при пътуване между градове като Х. и околните провинциални райони, включително градове близо до турската граница като М., или между Х. и Д. ал Зор. Споделеното в справката насочва на реалистични очаквания за затихване на конфликта в С.. От така представената актуална информация е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсеци убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемачи общности. Въпреки наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години се е подобрила значително и към настоящият момент не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връща обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина. От изложеното се стига до обосноваван извод, че при евентуалното завръщане на жалбоподателят, това не би довело до неблагоприятни последици за него. По време на предходното производство за международна закрила на жалбоподателят, не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход. От информацията в горепосочената актуална справка се установява, че към настоящият момент също няма безогледно насилие в С.. Сирийския гражданин изрично е заявил, че не е политически ангажиран, поради което не може да се приеме, че той е лично засегнат от падането на режима на Б. А..

От изложеното, АО установил, че в своята последваща молба за международна закрила жалбоподателя не доказва наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход. Случая следвало да бъде разгледан и във връзка с прилагане на принципа „pop - refoulement“ (забрана за връщане, регламентиран в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, според който: Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която е застрашен неговия-живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или би бил изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. От анализа на събраните писмени доказателства по административната преписка не се констатирало наличието на горепосочените предпоставки. След извършена преценка на всички индивидуални фактори, касаещи личното положение на кандидата и актуалната информация относно страната му по произход се установило, че жалбоподателят не посочва нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и се налага извода, че производството за предоставяне на международна закрила не следва да се образува.

Предвид изложеното, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, АО не допуснал последваща молба с Р.. № УП 35317 от 11.03.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата

му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила.

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 20.12.2024 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглеждането или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за

международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на С., която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено,че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законсъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че

оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. И., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 18, против Решение № 101 Х /27.03.2026 г. на В. И. интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-8448/15.12.25 г. на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.